Publicat pe (https://bnm.md)

02.01.2026

Întrebări frecvente AML/ CFT (FAQ)

1. Ce reprezintă spălarea banilor?

Spălarea banilor este procesul prin care infractorii încearcă să ascundă originea și posesia reală a veniturilor care provin din activități criminale, prin integrarea acestora în circuitul financiar legal. Acest proces presupune, de obicei, trei etape:

- Plasarea (introducerea fondurilor ilicite în sistemul financiar);
- Stratificarea (separarea/divizarea fondurilor prin diverse tranzacții în scopul obstrucționării urmăririi proveniență acestora);
- Integrarea (fondurile sunt reinvestite în economie având o aparență legală).

Modalitățile normative a infracțiunii de spălare a banilor sunt stabilite la art. 243 din Codul Penal al Republicii Moldova.

2. Ce înseamnă finanțarea terorismului?

Finanțarea terorismului reprezintă activitatea de colectare, furnizare sau punere la dispoziție a fondurilor sau resurselor de către orice persoană, prin orice metodă, direct sau indirect, cu scopul de a sprijini activități teroriste sau organizații teroriste. Aceste fonduri pot proveni atât din surse legale (ex: donații, afaceri legitime), cât și ilegale (ex: trafic de droguri, contrabandă).

Acțiunile de finanțare a terorismului sunt stabilite la art. 279 din Codul penal al Republicii Moldova.

3. Care sunt autoritățile naționale cu competențe în domeniul prevenirii și combaterii spălării banilor?

- Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor – autoritatea de informații financiare a RM (competența - Capitolul IV din Legea nr. 308/2017);
- Banca Națională a Moldovei – autoritate de supraveghere a entităților raportoare prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. a), b), e), g) și i) din Legea nr. 308/2017;
- Comisia Națională a Pieței Financiare – supraveghează entitățile raportoare prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. c), d), f) și p) din Legea nr. 308/2017;
- Organele Procuraturii / Autoritățile Judecătorești - organ de aplicare a legii prin proceduri penale, efectuează și conduc urmărirea penală pentru infracțiunile de spălare a banilor;
- Centrul Național Anticorupție (Agenția pentru Recuperarea Bunurilor Infracționale) – asigură procesul de recuperare a bunurilor infracționale;
- Ministerul Afacerilor Interne – investigarea cauzelor penale de spălare de bani;
- Serviciul Fiscal de Stat – responsabil de administrarea fiscală, creează, gestionează și actualizează Registrul conturilor bancare și de plăți ale persoanelor fizice și juridice în cadrul sistemului AML/CFT; creează, gestionează și actualizează Registrul fiduciilor și construcțiilor juridice similare;
- Serviciul Vamal - raportează importul/exportul valorilor valutare declarate de către persoanele fizice și juridice la traversarea frontierei de stat, inclusiv a oricăror suspiciuni legate de aceste operațiuni;
- Ministerul Finanțelor – participă la elaborarea și promovarea politicilor și actelor normative în domeniul AML.

4. Ce presupune aplicarea de către entitățile supravegheate a măsurilor de precauție privind clientul?

Măsurile de precauție privind clientul sunt reglementate de prevederile art. 5 din Legea nr. 308/2017 și vizează aplicarea de către entitățile raportoare a măsurilor de identificare, verificare și monitorizare a relației cu clientul în scopul prevenirii utilizării acestora în activități ilicite, inclusiv de spălare a banilor și finanțare a terorismului.

Măsurile de precauție privind clientul cuprind:

1. Identificarea și verificarea identității clientului
   Entitatea raportoare trebuie să cunoască identitatea clientului și să verifice informațiile furnizate în baza actelor de identitate, precum și a documentelor, a datelor sau a informațiilor obținute dintr-o sursă sigură și independentă, inclusiv, dacă sunt disponibile, a mijloacelor de identificare electronică, a serviciilor de încredere relevante sau a oricărui alt proces de identificare sigur, la distanță sau electronic, reglementat, recunoscut, aprobat sau acceptat de BNM.
2. Identificarea și verificarea identității beneficiarului efectiv
   Identificarea persoanei fizice care deține sau controlează efectiv clientul, utilizând documente, date și informații relevante obținute dintr-o sursă sigură, astfel încât entitatea supravegheată să aibă certitudinea că știe cine este beneficiarul efectiv și înțelege structura proprietății și structura de control a clientului.
3. Înțelegerea scopului și naturii relației de afaceri
   Entitatea raportoare trebuie să înțeleagă scopul inițierii relației de afaceri de către client sau efectuării tranzacției, iar dacă este necesar, să obțină informații suplimentare despre acestea (de ex. ar putea include detalii despre sursa venitului sau tipul operațiunii).
4. Monitorizarea continuă a relației de afaceri
   Presupune examinarea tranzacțiilor încheiate pe toată durata relației cu clientul, în scopul asigurării că tranzacțiile realizate sunt conforme cu informațiile deținute referitoare la client, la profilul activității și la profilul riscului, inclusiv la sursa bunurilor, și că documentele, datele sau informațiile deținute sunt actualizate.
5. Aplicarea măsurilor de precauție în funcție de risc
   Măsurile de precauție sunt aplicate proporțional riscului atribuit clientului. Astfel, pentru clienții cu risc sporit (de ex. persoane juridice cu structuri organizatorice complexe sau persoane expuse politic), suplimentar, se vor aplica măsurile de precauție sporită privind clienții prevăzute la art.8 din Legea nr.308/2017, precum: obținerea de informații și documente adiționale cu privire la sursa bunurilor, scopul relației de afaceri, aprobări de la persoana cu funcții de conducere de rang superior a inițierii sau continuării relației de afaceri, o monitorizare sporită a relației de afaceri.

5. Când trebuie aplicate măsurile de precauție de către entitățile raportoare?

Entitățile raportoare aplică măsuri standard de precauție privind clienții:

1. La inițierea relațiilor de afaceri;
2. La efectuarea tuturor tipurilor de tranzacții ocazionale:
   – în valoare de peste 20000 de lei – dacă tranzacția se efectuează printr-o singură operațiune, prin intermediul prestatorilor de servicii de plată, inclusiv cu utilizarea mijloacelor electronice;
   – în valoare de peste 200000 de lei – dacă tranzacția se efectuează prin una sau mai multe operațiuni care au legătură între ele, ținând cont de cerințele la nivel național;
3. Dacă există o suspiciune de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului, independent de derogări, scutiri sau limite stabilite;
4. Dacă există suspiciuni privind veridicitatea, suficiența și precizia datelor de identificare obținute anterior.

6. Cine este persoana expusă politic (PEP)?

Persoană expusă politic, în temeiul art. 81 din Legea nr.308/2017, reprezintă persoana fizică care exercită sau a exercitat funcții publice importante (de ex. șefi de stat, miniștri, secretari de stat, membri ai Parlamentului, organelor de conducere ale partidelor politice, membri ai curților supreme, ambasadori, ofițeri superiori în forțele armate, membri ai organelor de conducere ale întreprinderilor publice, directori și membri ai consiliului de administrație în cadrul unei organizații internaționale).

Persoane expuse politic sunt și membrii de familie ai PEP (soțul/soția sau o persoană aflată în relații asemănătoare acelora dintre soți, copii și soții/soțiile lor, părinții și frații/surorile PEP). La fel, persoanele asociate PEP, sunt considerați:

- persoanele fizice cunoscute ca fiind beneficiarii efectivi, împreună cu PEP, ai unei persoane juridice sau ai unei construcții juridice ori ca având orice altă relație strânsă de afaceri cu o astfel de persoană;
- persoanele fizice care sunt singurii beneficiari efectivi ai unei entități juridice sau ai unei construcții juridice cunoscute ca fiind înființate în beneficiul de facto al unei PEP.

Lista funcțiilor publice importante la nivel național care determină calitatea de persoană expusă politic se elaborează de către Serviciu Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor (SPCSB) și se publică pe pagina sa oficială. La fel, pe pagina oficială a Serviciului se regăsesc:

- Ordinul SPCSB nr.22 din 15.08.2023 cu privire la aprobarea listei funcțiilor publice importante la nivel național care determină calitatea de PEP
- Ordinul SPCSB nr.23 din 06.09.2023, Ghidul privind identificarea și monitorizarea PEP și indicilor de risc privind PEP.

7. Care sunt măsurile sporite aplicate de către entitatea raportoare în raport cu PEP?

În relațiile de afaceri sau în cazul tranzacțiilor cu PEP, cu membrii de familie ai PEP şi cu persoanele cunoscute ca fiind asociați apropiați ai PEP, entitatea raportoare aplică cel puțin următoarele măsuri:

- dispune de un sistem de gestionare a riscului, proceduri bazate pe evaluarea riscurilor pentru a stabili dacă un client sau beneficiarul efectiv este PEP;
- solicită informația relevantă de la client şi/ sau beneficiarul efectiv al acestuia, utilizează referința la o sursă de informație disponibilă public sau accesează o bază de date electronică comercială cu informații despre PEP;
- obține aprobarea persoanei responsabile cu funcţie de conducere de rang superior în cadrul entității raportoare pentru stabilirea sau continuarea relației de afaceri, iar în cazul în care clientul sau beneficiarul efectiv al acestuia a devenit ulterior PEP, pentru continuarea relației de afaceri;
- stabilește şi verifică sursa averii şi a mijloacelor bănești implicate în relația de afaceri sau în tranzacție;
- solicită informații privind membrii familiei și persoanele cunoscute ca fiind asociați apropiați ai PEP.
- monitorizează relația de afaceri şi tranzacțiile efectuate de PEP, inclusiv actualizează periodic informațiile despre acesta.

Pentru o perioadă de 12 luni de la încetarea exercitării funcției publice importante la nivel național sau internațional, entitățile raportoare iau în considerare riscul sporit pe care PEP îl prezintă. După expirarea acestei perioade, în baza unei evaluări a riscului, entitățile raportoare pot decide dacă persoana respectivă mai prezintă sau nu mai prezintă un risc specific persoanelor expuse politic.

8. Ce măsuri sunt aplicate de către instituțiile financiare (bănci și prestatorii de servicii de plată nebancari) în cadrul relațiilor de corespondență?

În relațiile de corespondență entitatea raportoare acumulează informații suficiente cu privire la instituția parteneră, organizația corespondentă pentru a înțelege pe deplin sfera de activitate a acesteia. În acest scop entitatea raportoare:

1. obține cel puțin informații privind:
   a) consiliul și organul executiv din cadrul instituției corespondente, activitățile cele mai importante, locul desfășurării acestora și măsurile aplicate în vederea prevenirii și combaterii spălării banilor și finanțării terorismului;
   b) beneficiarii efectivi ai instituției corespondente;
   c) scopul deschiderii contului;
   d) reputația instituției corespondente și calitatea supravegherii, inclusiv dacă aceasta a constituit subiectul unei investigări sau i-au fost aplicate măsuri de remediere legate de spălarea banilor sau finanțarea terorismului, din sursele disponibile public;
2. evaluează controalele efectuate de instituția corespondentă în scopul prevenirii şi combaterii spălării banilor și finanțării terorismului;
3. stabilește relația de corespondență după obținerea aprobării persoanei responsabile în bancă;
4. stabilește documentar responsabilitățile în domeniul prevenirii şi combaterii spălării banilor și finanțării terorismului ale instituției corespondente, precum şi faptul că instituția corespondentă verifică identitatea clienților săi, dispune de reguli eficiente de cunoaștere a clientului;
5. în contextul tranzacțiilor prin intermediul "conturilor corespondente de transfer", entitatea raportoare realizează acorduri prin care i se permite să verifice procedurile urmate de instituția corespondentă în vederea cunoașterii clienților și să transmită/primească, la solicitare, documente și informații aferente clienților, activității și tranzacțiilor acestora.

9. Ce presupune monitorizarea activităților și tranzacțiilor de către entitățile raportoare?

Entitatea raportoare monitorizează continuu activitățile, tranzacțiile (operațiunile) clientului sau relația de afaceri cu acesta. Acțiunile de monitorizare continuă cuprind:

1. determinarea tranzacțiilor ordinare (specifice) ale clientului;
2. examinarea minuțioasă a tranzacțiilor pe parcursul relației de afaceri (presupune cel puțin dispunerea de mecanisme/soluții informatice, inclusiv automatizate, pentru depistarea activităților, tranzacțiilor și persoanelor suspecte, tranzacții care depășesc anumite limite valorice setate în sistem și care nu corespund cu profilul tranzacțional al clientului)
3. verificarea faptului dacă documentele și informațiile sunt actualizate și relevante, inclusiv pentru clienții cu grad de risc sporit;
4. întocmirea unei note de monitorizare în care sunt evidențiate tranzacțiile efectuate (tipul, volumul, moneda, destinația etc.) și documentele confirmative prezentate;
5. identificarea activităților, tranzacțiilor suspecte, inclusiv a celor potențiale, precum și a surselor mijloacelor bănești utilizate;
6. raportarea către persoana responsabilă a informației cu privire la riscurile identificate cu referire la conturile şi tranzacțiile clienților, inclusiv pentru clienții cu grad de risc sporit;
7. monitorizarea în timp real a tuturor tranzacțiilor efectuate de clienți sau potențialii clienți pentru a depista persoanele, grupurile sau entitățile implicate în activități teroriste și de proliferare a armelor de distrugere în masă, inclusiv în scopul identificării plăților pentru prevenirea efectuării acestora cu încălcarea sancțiunilor, interdicțiilor sau altor restricții aplicate.

10. Cum are loc raportarea tranzacției sau activității suspecte (RAS) sau (RTS)?

Entitățile raportoare sunt obligate să informeze imediat Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor despre bunurile suspecte, activitățile sau tranzacțiile suspecte de spălare a banilor, de infracțiuni predicat și de finanțare a terorismului, care sunt în curs de pregătire, de tentativă, de realizare sau sunt deja realizate. Datele privind activitățile, tranzacțiile suspecte și bunurile suspecte se indică în formulare speciale, care se remit Serviciului în cel mult 24 de ore de la identificarea actului sau circumstanțelor care generează suspiciuni (art. 11 alin. (1) din Legea nr.308/2017).

Comunicate și anunțuri

1. La data de 23.06.2025 a fost organizat atelierul de lucru cu subiectul „Alinierea cadrului AML/CFT al Moldovei la standardele UE". În cadrul atelierului au fost prezentate constatările analizei tehnice care compară actualul cadru de prevenire și combatere a spălării banilor și finanțării terorismului al Moldovei cu cerințele Directivei (UE) 2024/1640 și Regulamentului AML (UE) 2024/1624 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, evidențiind principalele lacune și neconcordanțe în domenii precum definițiile, măsurile de precauție privind clientul, beneficiarii efectivi, obligațiile de raportare, sancțiunile și aplicarea acestora.

Alinierea la cerințele Directivei sus-menționate vor spori în mod semnificativ capacitatea Republicii Moldova de a preveni infracțiunile financiare și de a asigura o conformitate solidă cu standardele UE în materie, poziționând favorabil Republica Moldova pentru integrarea în UE și consolidând reziliența sectorului financiar.

Tag-uri

combaterea spălării banilor și finanțării terorismului [1]

spălarea banilor [2]

finanţarea terorismului [3]

SB [4]

FT [5]

AML/CFT [6]

AML [7]

CFT [8]

Sursa URL:
https://bnm.md/ro/content/intrebari-frecvente-faq

Legături conexe:

[1] https://bnm.md/ro/search?hashtags[0]=combaterea spălării banilor și finanțării terorismului [2] https://bnm.md/ro/search?hashtags[0]=spălarea banilor [3] https://bnm.md/ro/search?hashtags[0]=finanţarea terorismului [4] https://bnm.md/ro/search?hashtags[0]=SB [5] https://bnm.md/ro/search?hashtags[0]=FT [6] https://bnm.md/ro/search?hashtags[0]=AML/CFT [7] https://bnm.md/ro/search?hashtags[0]=AML [8] https://bnm.md/ro/search?hashtags[0]=CFT